

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Geënt

Met de term ‘cultuur’ worden de normen, gewoonten en overtuigingen bedoeld die een bepaalde groep of samenleving heeft. Een voorbeeld: het is geen probleem als een persoon koffie of thee of misschien zelfs een koekje nuttigt terwijl iemand onderwijst of spreekt. Maar het is niet oké als diezelfde persoon met een volledige maaltijd zou beginnen.

Cultuur groeit en verandert met de tijd. Als je in een bepaalde cultuur opgroeit, dan zijn de normen van die cultuur ingebakken. Door onze cultuur en achtergrond kan een bepaalde manier van denken of een bepaalde manier van doen, traditie worden. We kunnen ons dus het volgende afvragen: ‘*Wat is de cultuur van de kerk vandaag? Wat wordt aanvaard omwille van traditie? Wat is waarheid?*’

Met dit in ons achterhoofd: Is het voor het eerst in het Nieuwe Testament dat God ervoor zorgde dat de heidenen geënt kunnen worden op Israël? De meesten zouden zeggen dat dit inderdaad het geval is. Maar, spreekt men vanuit traditie of vanuit waarheid? Begrijpt de kerk dat zij Israël IS of gelooft ze dat ze een aparte entiteit is? Het is niet zo moeilijk om de waarheid hierover te vinden;

Exodus 12:49

⁴⁹ [Eén wet is er voor de ingezetene en voor de vreemdeling die te midden van u verblijft.](#)

De Wet was dus niet enkel voor de geboren Israëliet. De Heer stond toe dat de vreemdeling (uit de volken/of heidenen) geënt werd op Israël en deel had aan Israël met dezelfde wet; geen verschillen.

Dit zien we ook in Numeri.

Numeri 15:15

¹⁵ [Voor u, gemeente en voor de vreemdeling die bij u verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, al uw generaties door: net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE zijn.](#)

Laten we dit nog eens goed lezen.

[“... net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE zijn.”](#)

Komt er een vergelijkbaar vers uit het Nieuwe Testament in je gedachten?

Galaten 3:28

²⁸ Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus.

Romeinen 10:12-13

¹² Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want Een en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen. ¹³ Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.

Het was niet iets nieuws. Het begrip was al zeer oud! Zoals de Vader zei: "... net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE zijn." Wat dus onderwezen wordt in het Nieuwe Testament, is hetzelfde als wat onderwezen werd in het Oude Testament. Christus confronteerde en bestrafte de cultuur van de tijd waarin Hij op aarde was. Wat WAS de cultuur? Het waren de onderwijzingen en tradities van mensen! Het was wat de Farizeeën en wetgeleerden onderwezen. Markus 7 gaat over zo'n confrontatie. In het boek Handelingen wordt het begin van de bediening van de discipelen beschreven en ook daar zien we dat de tradities van deze onderwijzers nog steeds bestaan en voor problemen zorgen. Laten we eens kijken naar de woorden van Petrus in Handelingen 10.

Handelingen 10:28

²⁸ En hij zei tegen hen: U weet dat het een Joodse man niet toegestaan is om met iemand van een ander volk om te gaan of bij hem binnen te gaan; maar God heeft mij laten zien dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen.

Je zult nergens in de Wet van God vinden dat ze NIET mochten omgaan met een vreemdeling, met name als het een Godvrezende vreemdeling was, die zijn heidense (uit de volken) cultuur achter zich had gelaten om een Israëliet te worden. We vinden door de Schriften heen dat niet-Hebreeërs deel werden van Israël. Ruth kwam uit Moab (een heidense) en toch werd ze deel van Israël.

Ruth 1:16

¹⁶ Maar Ruth zei: Dring er bij mij niet langer op aan u te verlaten en terug te gaan, bij u vandaan. Want waar u heen gaat, zal ik ook gaan, en waar u overnacht, zal ik overnachten. **Uw volk is mijn volk en uw God mijn God.**

Ruth, maar ook Rachab, de hoer uit Jericho die de twee verkenners hielp, werden NIET ALLEEN deel van Israël, maar staan ook vermeld in het geslachtsregister van Jesjoea in Mattheüs hoofdstuk 1.

Mattheüs 1:5

⁵ Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth, Obed verwekte Isäi;...

Deze vrouwen waren geënt op Israël, lang voordat Romeinen 11 werd geschreven. God heeft steeds voorzien voor ieder die voor Hem kiest. Dezelfde zegeningen die ontvangen worden door gehoorzaamheid aan Gods Wet, zijn zowel voor de geboren Israëliet als voor zij die eens heidenen waren! Maar wat bepaalt dan of je Gods kind bent? Moet je behoren tot het nageslacht van Abraham? Nee. De Farizeeën in Johannes 8, die behoorden tot het nageslacht van Abraham, beweerden dat God

hun Vader was. Toch zei Jesjoea dat de duivel hun vader was. Een groot verschil! In Romeinen 9 staat er zelfs:

Romeinen 9:6

⁶ ... want niet allen die uit Israël voortgekomen zijn, zijn Israël.

Dit wil zeggen: als je tot het vleeselijke zaad van Abraham behoort, behoort je niet automatisch tot zijn geestelijke zaad. Dit is altijd zo geweest. Het gaat erom dat je in hetzelfde geloof en in dezelfde gehoorzaamheid van Abraham leeft. Maar het gaat niet alleen om het geloof.

Jakobus 2:21-24

²¹ Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izaäk, zijn zoon, op het altaar offerde? ²² Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? ²³ En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. ²⁴ U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof.

Geloof EN gehoorzaamheid gaan dus samen, omdat gehoorzaamheid (aan Gods Wet – en niet aan die van de mensen) het bewijs van ons geloof is. Dit is altijd zo geweest. ***Het Woord is het zaad. Geloof in God (het Woord) is de wortel. Gehoorzaamheid aan Zijn Wet is de vrucht.***

Overdenk dit eens vanuit Deuteronomium.

Deuteronomium 29:12-13

¹² om het verbond van de HEERE uw God, en Zijn vervloeking, binnen te gaan, dat de HEERE, uw God, heden met u sluit, ¹³ opdat Hij u heden voor Zichzelf tot een volk bevestigt, en Hij voor u tot een God is, zoals Hij tot u gesproken heeft en zoals Hij uw vaders, Abraham, Izaäk en Jakob, gezworen heeft.

Dit vers zegt ons dat zij die in Zijn verbond wandelen, bevestigd worden als ZIJN volk. Het is niet omdat je tot het nageslacht van Abraham, Izaäk en Jakob behoort, maar omdat je leeft zoals zij leefden – in hun geloof, in hun gehoorzaamheid. Dus zij die Zijn verbond binnengaan, worden door Hem Zijn kinderen genoemd. Dit zien we ook enkele verzen verderop.

Deuteronomium 29:14-15

¹⁴ En niet alleen met u sluit ik dit verbond en deze vervloeking, ¹⁵ maar met hem die hier heden bij ons staat voor het aangezicht van de HEERE, onze God, en met hem die hier heden niet bij ons is.

Christus zei dat Hij niet kwam om de Wet af te schaffen. Waarom zei Hij dat? – Omdat het zowel voor ons is als voor Israël. Technisch gezien is Gods Wet NIET voor de volken of heidenen; maar als we uit de volken weggaan en deel worden van Israël, het ENIGE lichaam, de ENE heilige natie; dan moeten we leven volgens de ENE Wet die er voor ALLEN is. Laat me dat even uitleggen. Door het geloof zijn we NIET LANGER heidenen. Heidenen door geboorte, ja, maar niet langer heidenen in de ogen van God. Daarom moeten we Christus' voorbeeld in het gehoorzamen van de Wet, volgen. In ons geloof worden we bevestigd dat we Zijn kinderen zijn en door onze gehoorzaamheid uit geloof bewijzen we dat we Zijn kinderen zijn.

We moeten geloven in het Woord van God. Als het zaad van het Woord echt in ons is, kan het ALLEEN maar dezelfde vrucht voortbrengen die in Christus voortgebracht werd, namelijk gehoorzaamheid aan de Wet.

Het is al vanaf het begin zo dat een soort alleen dezelfde soort kan voortbrengen. Het zaad (het Woord) dat in Christus was, is het zelfde zaad (het Woord) dat door ons geloof in ons moet zijn. Het bewijs dat dit zaad in ons is, zijn de vruchten die we voortbrengen. Het ging nooit over afkomst. Het ging steeds over het geloof en de wandel die AFKOMSTIG zijn uit dat geslacht.

Galaten 3:7

⁷ Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, **Abrahams kinderen** zijn.

Efeze 2:11-13

¹¹ Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was *in het vlees* en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, ¹² dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het *burgerschap van Israël* en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. ¹³ **Maar nu**, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

En een paar verzen erna...

Efeze 2:18-19

¹⁸ Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader. ¹⁹ Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God,

Dat wil zeggen: we worden deelgenoot van Israël, precies zoals Ruth en Rachab. Velen hebben moeite om dit Schriftgedeelte goed te begrijpen, dus lezen we het nog eens.

Efeze 2:19

¹⁹ Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners (heidenen), maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God (Israël),

Ook Petrus zegt het volgende...

1 Petrus 2:10

¹⁰ u, die voorheen geen volk was, maar nu **Gods volk** bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

Het woord 'heidenen' wordt gebruikt als in de Schrift het woord 'volken' (gojim) wordt gebruikt – dit is altijd zo geweest. We worden opgeroepen om uit de volken (heidenen) te komen en in Zijn heilige (apart gezette) natie te komen. Zo eenvoudig is het!

1 Petrus 2:9

⁹ Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, **een heilig volk**, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte, opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de

duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Wij zijn een heilig ‘volk’ – enkelvoud; niet ‘volken’ of ‘heidenen’. Dit komt hiermee overeen:

Exodus 19:6

⁶ U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

Er is niets veranderd. Het Nieuwe Testament geeft ons alleen dat waarvoor in het Oude Testament de basis al was gelegd. Zoals we in Efeze 2 lezen, waren we eens heidenen, maar nu zijn we burgers van Israël – net zoals Ruth en Rachab. Net zoals de ‘grote groep van mensen van allerlei herkomst’ uit Egypte (vreemdeling/buitenlander) en de geboren Hebreërs die uit Egypte trokken en zich samen ‘Israël’ noemden; het heilige volk.

Exodus 12:38

³⁸ Ook trok een grote groep van mensen van allerlei herkomst met hen mee, en kleinvee en runderen, zeer veel vee.

We zijn allen EEN natie, EEN lichaam.

Kolossenzen 3:15

¹⁵ En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent;...

Naar welk lichaam wordt hier verwezen?

Efeze 3:6

⁶ namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie,...

Er is maar EEN lichaam. Dus bestaat er niet iets als de kerk en Israël, als twee afzonderlijke eenheden. Geloven dat Israël de kerk IS en dat de heidenen geënt zijn, dat is wat door HEEL de Schrift heen onderwezen wordt. Zoals de Bijbel duidelijk zegt...

Jesaja 56:3

³ Laat de vreemdeling die zich bij de HEERE gevoegd heeft, niet zeggen: De HEERE heeft mij geheel en al van Zijn volk gescheiden;...

In het Oude Testament werd er niet over ‘kerk’ gesproken. *Er was sprake van ‘qahal’ en dat betekent ‘samenkomst’. Het woord dat vertaald wordt als ‘kerk’ is in feite het Griekse woord ‘ekklesia’, wat ‘samenkomst’ of ‘gemeenschap’ betekent. Dit komt volledig overeen met het ‘qahal’ uit het Oude Testament.*

We weten dat Israël in het Oude Testament als ‘kerk’ werd beschouwd door de discipelen. Vele dispensationalisten (aanhangers van de bedelingenleer) hebben gezegd: “Israël is niet ‘de Kerk’ en ‘de Kerk’ is niet Israël”. Veel doctrines en eschatologie (de leer over het einde der tijden) zijn gebouwd op deze veronderstelling. Maar als je zelf de Schrift onderzoekt, zul je ontdekken dat Israël in het Oude Testament de ‘Kerk’ wordt genoemd. Stefanus vermeldt dit feit in Handelingen 7 wanneer hij zich

verdedigt tegen de valse beschuldigingen dat hij de Wet van Mozes niet zou onderwijzen of doen. Kijk wat Stefanus zegt als hij verwijst naar Mozes;

Handelingen 7:38

³⁸ Hij is het die in de woestijn tijdens “de samenkomst van het volk/*kerk*” (ekklesia) bij de Engel was Die tot hem sprak op de berg Sinaï, en bij onze vaders, en hij was het die de levende woorden ontving om die aan ons door te geven.

Stefanus verwijst duidelijk naar Israël in de woestijn als ‘de Kerk’ (ekklesia). Stefanus was een **Joodse gelovige (hij was van de stam van Juda)**. Hij begreep het Griekse gebruik om Israël ‘de kerk’ (ekklesia) te noemen doordat hij de Septuagint (LXX) gebruikte. Dat is de Griekse vertaling van de Schrift. Deze Griekse vertaling van het Oude Testament gebruikt dikwijls de term ‘ekklesia’ als verwijzing naar Israël. Er waren destijds gelovigen die vertrouwden op de Septuagint, en het Nieuwe Testament staat vol citaten die daar uit komen. Door de Septuagint waren de mensen van de eerste eeuw goed op de hoogte dat het ware Israël de ‘kerk’ was in de tijd van het Oude Testament, en dit begrip veranderde nooit in de geschriften van het Nieuwe Testament. Het was slechts honderden jaren later dat de theologische uitleg van de scheiding van de kerk en Israël uitgevonden en onderwezen werd. Ondanks dat het de Schriften tegenspreekt, verspreidde het zich en werd het bekend onder de term dispensationalisme.

Als gelovigen van nu dit zouden begrijpen en zouden inzien dat er geen verschil is tussen de terminologie van het Oude en Nieuwe Testament, zouden ze werkelijk begrijpen dat we Israël zijn – misschien niet volgens de bloedlijn, maar zeker door erop geënt te zijn. We moeten opmerken dat er een verschil is tussen vleeselijk Israël en geestelijk Israël. Paulus toont dit verschil in Romeinen 11.

Romeinen 11:23

²³ En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten.

Enkelen uit Israël zijn afgerukt door ongeloof. Zijn zij dan nog steeds Israël? Ja, maar niet het geestelijke Israël zoals het van het begin bedoeld werd. Het is net als in de dagen van de eerste generatie onder Mozes.

Vergelijk dit eens met Hebreëen.

Hebreëen 3:14-19

¹⁴ Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden, ¹⁵ terwijl er wordt gezegd: Heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet, zoals in de verbittering. ¹⁶ Want hoewel sommigen die stem gehoord hadden, hebben zij Hem verbitterd, maar niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken. ¹⁷ Op wie is Hij dan veertig jaar lang vertoorn geweest? Was het niet op hen die gezondigd hadden, van wie de lichamen zijn gevallen in de woestijn? ¹⁸ En aan wie heeft Hij gezworen dat zij Zijn rust niet zouden binnengaan, dan aan hen die ongehoorzaam geweest waren? ¹⁹ Zo zien wij dat zij niet konden ingaan *vanwege hun ongeloof*.

Let erop dat ongeloof de reden was.

Hebreeën 4:1-2

¹ Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan nog van kracht is. ² Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen.

Wat was het Evangelie dat zij hoorden? Het was dat IEDEREEN tot de Vader kan komen in geloof en gehoorzaamheid. Wat gebeurde er met hen? Het vers vervolgt:

Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

ZELFS TOEN werd geloof nodig geacht door de Vader, net zoals nu. De Vader is dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. Zijn normen blijven steeds dezelfde. Ditzelfde principe geldt voor de heidenen. Zelfs als je fysiek geboren werd als deel van de volken, of heidenen, ben je door je wedergeboorte nu een Israëliet en ben je niet langer een heiden (uit de volken). Je bent een geestelijke Israëliet in de ogen van Jahweh. Je bent geënt op de olijfboom. Je bent nu burger van het echte Israël. Wat de cultuur waarin je je bevindt ook zegt of onderwijst; als je wedergeboren bent dan ben je een Israëliet en niet langer heiden (uit de volken).

Door traditie werd ons zo lang geleerd dat we niet dezelfde opdracht kregen als de Israëlieten omdat we buitenlandse heidenen zijn. Werd jou dat ook onderwezen? Zo ja, kunnen we dit echt blijven geloven? De echte vraag is deze: nu we weten dat we in de ogen van God niet langer heidenen zijn, maar Israëlieten, Zijn kinderen en het heilige volk – zouden we dan niet moeten doen wat van Israël gevraagd werd om te doen en te gehoorzamen aan het Woord van God? Dit is de echte BASIS van wie wij zijn en dit MOET echt begrepen worden. Weet je nog...?

Romeinen 10:12-13

¹² Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want Een en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen. ¹³ WANT IEDER DIE DE NAAM VAN DE HEERE ZAL AANROEPEN, ZAL ZALIG WORDEN.

Hoe velen van ons werden niet onderwezen dat de Joden de Messias hebben verworpen en dat de Heer nu Zijn kerk bouwt door de heidenen? En zelfs dat de Heere de Wet afschafte en dat het nu enkel door geloof is? Zij die nu in het Koninkrijk willen komen, doen dit door aan te sluiten bij de heidenen. Maar, zoals we kunnen zien, is GELOOF ALTIJD de basis geweest. Het is steeds het geloof dat iemand bevestigt in de Heer en daarop volgt gehoorzaamheid aan Zijn Woord.

1 Petrus 1:23

²³ u, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Het onvergankelijke zaad is niet het fysieke nageslacht van Abraham, maar zij die gehoorzaam zijn aan het Woord. Met Israël is altijd hen die in Zijn verbond wandelen DOOR geloof bedoeld. Onthoud dat wij Israël ZIJN en dat de Vader ons vertelt dat we Zijn persoonlijk eigendom zijn als we Zijn verbond houden.

Exodus 19:5

⁵ Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn,...

Let erop dat er niet staat dat ze Zijn persoonlijk eigendom zijn doordat ze afstammen van Abraham, Izaäk of Jakob, maar doordat ze Zijn verbond in acht nemen. Laten we het nog eens lezen.

Exodus 19:5-6

⁵ Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. ⁶ U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

Ik hoorde ooit een voorganger die vertelde dat de Heere de Wet aan de Israëlieten gaf om aan hen te bewijzen dat ze niet in staat waren om te gehoorzamen. Zijn precieze woorden waren: “En wat we ontdekten door dit verbond van de Levitische Wet die door God gegeven was, is dat de mensheid niet in staat is om Gods gewenste resultaten te bereiken.” Er is NIETS dat verder staat van de waarheid dan dit. Laten we de woorden van Deuteronomium 30 eens lezen.

Deuteronomium 30:11

¹¹ Want dit gebod, dat ik u heden gebied, is niet te moeilijk voor u en het is niet ver weg.

Denk hier eens over na. Hoe kon de Vader Zijn volk in het Oude Testament veroordelen voor het niet houden van Zijn verbond ALS ze in de eerste plaats de mogelijkheid daartoe niet hadden? Is dat een liefdevolle God? Bedenk eens de woorden van twee hoofdstukken verder.

Deuteronomium 32:45-47

⁴⁵ Toen Mozes geëindigd had al die woorden tot heel Israël te spreken, ⁴⁶ zei hij tegen hen: Neem al de woorden waarmee ik u heden waarschuw, ter harte, zodat u uw kinderen gebiedt al de woorden van deze wet nauwlettend te houden. ⁴⁷ Want het is geen woord zonder inhoud voor u, maar het is uw leven. En door dit woord zult u de dagen verlengen in het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om het in bezit te nemen.

DIT ZIJN GEEN LOZE WOORDEN! Toch zijn dit loze woorden geworden in de ogen van de Kerk van nu. Ze zijn niet langer het LEVEN van de kerk (ekklesia) vandaag. De kerkganger van vandaag heeft ze opzij geworpen ZELFS al waren ze het leven van CHRISTUS zelf. Hij is ons voorbeeld – niet ons excuus. Hij heeft ons geënt omdat we Zijn perfecte voorbeeld zouden navolgen en zouden wandelen als Hemelburgers – niet als burgers van de volken.

Het is mijn gebed dat je mag beseffen dat JE EEN ISRAELIET BENT als je je leven aan Christus hebt gegeven en dat Hij ons oproept om in de wegen van Zijn Zoon te wandelen – om te wandelen in het eeuwig verbond. Wandelen in de Wet is niet je redding. Het is de vrucht van je redding.

Het is ons gebed dat je gezegend werd door dit onderwijs. Denk eraan om altijd alles te toetsen. Sjalom! Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)